

Anouk van Houten werkt als arts-assistent op de afdeling Interne Geneeskunde, Oncologie, Longgeneeskunde en Spoedeisende Hulp.

Op papier betekent vier dagen 32 uur, maar laat me niet lachen!

Mama, waarom ben je er nooit?

Mijn beste vriendin is sinds twee jaar ook mijn collega. Een vreemde gewaarwording, maar tot nu toe doen we het best goed. Toch maken we maar weinig tijd voor elkaar buiten het ziekenhuis, mede omdat ze moeder van een 1-jarige is. Als ik weer eens bij haar thuis ben, overvalt het gevoel van trots me. Het huis is schoon, haar dochter gedraagt zich als een engel en mama staat een pan verse soep te maken. Wat een topvrouw! Hoe doet ze dit toch allemaal – náást een geweldige dokter zijn!

Tijdens de thee vertelt ze me over de nieuwe crèche van haar dochter. Ze krijgt digitaal allerlei updates over haar dochter toegestuurd. 'Fijn, dan kan ik ook eens zien waar ik honderden euro's per maand naartoe breng.' Ik frons mijn wenkbrauwen. 'Hoezo?'

In een flits denk ik aan mijn eigen moeder of vader die me destijds altijd kwamen ophalen. 'Ik kan er gewoon nooit naar toe. Ik kan haar niet ophalen, ik kan haar ook niet brengen.' Het verdriet is van haar gezicht af te lezen. Deze week heeft ze ook maar één keer het voorleesverhaaltje gehaald. Samen eten was er überhaupt niet bij. Overwerken, vergadering, opleidingsmoment et cetera. Of de NS deed een duit in het zakje. Wéér een trein die niet reed. Daar betaal je dan ook honderden euro's voor. Het ziekenhuis vergoedt maar een klein deel als je verder dan 30 km van het ziekenhuis woont. Ze moest wel verhuizen, die vriendin

van mij. Zodat opa en oma dichterbij wonen. Om haar kind naar de crèche te kunnen brengen en op te halen.

Mijn trots maakt plaats voor totale verbijstering. Wat een belachelijk bizar beroep hebben wij toch. Parttime werken is vier dagen. Op papier betekent dat 32 uur, maar laat me niet lachen! Na het voorleesverhaaltje moest ze uiteraard weer verder werken. Ziekenhuis, cao, vakbond of opleider? Ik weet niet tot wie ik me moet wenden. We moeten hier echt eens wat aan doen. Het liefst voordat haar dochter echt kan vragen: 'Mama, waarom ben je er nooit?' ■

Dagelijks nieuwe blogs
op **medischcontact.nl**

